

Medlem i Fjor under Debatten her fik nogen Belæring om, at han ingen Vegne kunde komme paa den Maade, idet Husmændene vidste lidt for god Besked om disse Bevillinger og den Nytte, de gjorde. I Aar gaar det ærede Medlem en anden Vej, men Husmændene ere stadig Genstand for den samme Velvillie, som tilbydes dem i klingende Mønt. Det fremgaar af hele hans Tale, at han stiller dem uden for Landboforeningerne og siger, at disse Husmænd ønske noget lignende som det, Landboforeningerne have faaet, et Tilskud til Foredrag og andet Ojemed, til korte Kursus til Husmandskoners Uddannelse i Havebrug o. s. v. Men har det ærede Medlem egentlig tænkt over, at det netop er disse Opgaver, Landboforeningerne have stillet sig for at komme Husmændene til Hjælp, ikke alene ved det Tilskud, de faa fra Statskassen, men ogsaa ved deres egne Tilskud? Det er jo en absolut Kendsgerning, at selv de Husmænd, der staa fuldstændig udenfor og som ikke yde en eneste Øre til Landboforeningerne, have den samme Adgang til at søge saadanne Understøttelser i en hvilken som helst Landboforening, og det kræves ikke, at de skulle være Medlemmer. Stateu opstiller ikke saadanne Betingelser. Det hele, som den forøgede Bevilling, det ærede Medlem her foreslaar, gaar ud paa, er jo netop dette, at mau vil, at en Klasse Husmænd skal stilles helt anderledes end alle de andre, thi det er vel ikke Meningen, at det forøgede Tilskud, som det ærede Medlem foreslaar, skal deles ud til alle i Flæng, men at det kun skal deles ud til dem, der gaa ind i Ringen? Jeg tror i det hele taget, at det ærede Medlem har ondt ved at forstaa, at der kan vises saa stor Liberalitet noget Steds i Foreningslivet, at han kan tænke sig den Mulighed, at der kan gives Understøttelse til dem, som ikke netop ville inkorporere sig under de Betingelser, som en saadan Organisation stiller. Det ærede Medlem ved dog maaske fra i Fjor, at Husmændene have Adgang til at æske Præmier af den Bevilling, Statskassen giver, og af det Tilskud, Landboforeningerne yde. Det ærede Medlem ved vel ogsaa fra Diskussionen i Fjor, at Husmændene trindt omkring have Adgang til at søge Rejseunderstøttelser, og at Landboforeningerne betale deres dertil og Staten sit. Det er vel ikke det ærede Medlems Mening, at Husmandsforeningerne skulle stilles uden for dette? Det ærede Medlem ved vel ogsaa nok, at den ny Lov, vi fik om Understøttelse til at søge Uddannelse

i Landbrugets Bierhverv, gælder for alle. Jeg forstaaar derfor ikke rigtigt, hvorfor det ærede Medlem gør sig al mulig Ulejlighed for at stille de danske Husmænd uden for de forskellige Landboforeninger. Det har været Landboforeningernes Opgave hidtil at støtte Husmændene ikke alene af de Bevillinger, som ere givne af Statskassen paa Finansloven, men ogsaa af de ret klækkelige Bevillinger, som de have ydet af deres egne Bidrag, uden at forlange, at Husmændene skulle give en eneste Øre. Det er kun disse Bemærkninger, jeg har ønsket at gøre, fordi det ærede Medlem søgte at stille sig op som den uskyldige, der slet ikke tænker paa ved sine Forslag at ville angle — som jeg tror, der blev sagt — efter Husmændene. Jeg tror, at det er saa gennemskueligt, hvad det ærede Medlems Plan er, enten han lægger an paa at angribe de bestaaende Landboforeninger som Institutioner, der ville Husmændene til Livs, eller han stiller Husmændene ganske udenfor og siger: Vi søge kun noget i Lighed med, hvad Landboforeningerne gøre. Det, som Landboforeningerne gøre, er imidlertid ikke blot, at de uddele af, hvad der fra Statskassens Side ydes dem, men ogsaa, at de af deres eget Bidrag yde deres for at ophjælpe Husmændene, — det kommer det ærede Medlem til at lade staa, og det er noget, som er saa fastgroet i den danske Husmandsstands Bevidsthed i sin Helhed, at jeg tror, den vil betænke sig paa at forlade disse faglige Organisationer, som den har været saa stærkt interesseret i, som den ærede Ordfører ogsaa før nævnte, gennem de forskellige Andelsforetagender. Husmændene ville betænke sig meget paa at gaa ind i den Organisation, hvori det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) mener, at de absolut høre hjemme. Jeg tror, at sund Fornuft vil sige dem, at det vilde være ikke en økonomisk Vinding, men et betydeligt økonomisk Tab, thi den Dag, de ville blive inkorporerede i denne Stab, vil det ogsaa sige, at de af deres surt fortjente Penge, af det, som det ærede Medlem undertiden særlig for Landarbejderne kalder Sulteløn, maatte betale til den Krigskasse, som det ærede Medlem og hans Partifæller ere saa raadende over i organisatoriske Ojemed.

Carl Hansen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds tog det højst unaadigt op, at jeg under Behandlingen af Bevillingen til Husmandsforenin-